

det, der er problemet, er jo, at der rent skattepolitisk også er store problemer for byggesektoren i de konjunktursvingninger, der er inden for sektoren.

Og derfor når boligministeren jo så på side 27 til en konklusion, som bærer præg af, at man siger: Nu vil regeringen løse de barrierer og problemer, der er for beskæftigelsen, eksporten og konkurrenceevnen for det danske byggeri. Kære boligminister, de barrierer og de problemer er skabt af regeringen og kan kun løses af regeringen selv.

Og derfor er min konklusion, at jeg synes, det er et flot stykke arbejde, der er blevet lavet med den her redegørelse, men det har intet med virkeligheden at gøre i forhold til, hvad regeringens andre ministre går og foretager sig over for den danske byggesektor.

John Vinther (KF):

Må jeg allerførst takke boligministeren for redegørelsen, og så vil jeg også godt komme med en ros til boligministeren for at opprioritere hele det byggeerhvervsmæssige område. Jeg synes, det er positivt, at boligministeren ikke blot forfalder til at lade Boligministeriet være et meget snævert ressortministerium, hvor der sådan set kun er reguleringen af den almenyttige sektor tilbage, men at boligministeren også forsøger at opkvalificere Boligministeriet til at være et egentligt erhvervsministerium for hele byggesektoren. Det fortjener sektoren, og det vil jeg godt kvittere ministeren for.

Der er, som også hr. Jens Hald Madsen sagde, mange gode visioner i redegørelsen, der er meget positivt i den. Men når det er sagt, så kan jeg ikke lade være med helt overordnet at karakterisere redegørelsen som en tipskupon med temmelig mange helgarderinger. Stort set alle emner og stort set alle interesser er taget med i redegørelsen; til gengæld kniber det gevaldigt med det konkrete indhold. Der er temmelig meget i redegørelsen, der er formuleret så bredt og så rundt, at det i virkeligheden er totalt intetsigende; men det er der måske gode grunde til.

I afsnittet »Nye muligheder« står der i redegørelsen, at, og nu citerer jeg:

»... byggeriet traditionelt har haft svært ved selv at gennemføre gennemgribende forsknings- og udviklingsopgaver og ved at afprøve nye løsninger med forsøg.«

Boligministeren begrunder dette forhold bl.a. med den struktur, sektoren har, med mange

små og få store virksomheder. Når man sammenholder dette udsagn med de initiativer, der efterfølgende opremses vedrørende vidensbank, erfaringsformidling og alle de andre smukke ord, synes jeg, der skinner en holdning igennem, som efter min opfattelse gennemsyrrer hele redegørelsen, nemlig den, at man fra Slotsholmen skulle være bedre til at produktudvikle, bedre til at kvalitetssikre og i det hele taget bedre til at virke i erhvervet, end virksomhederne selv er.

Den hopper vi fra konservativ side ikke på. Vi tror på, at branchen selv er de bedste til at opfylde efterspørgslen på en måde, der forener udbud med efterspørgsel, kvalitet med viden. Det kan man ikke gøre fra Slotsholmen. Og når boligministeren peger på virksomhedsstrukturen som årsag til problemet, det problem, som boligministeren selv påstår eksisterer, så afslører det, at boligministeren har misset en vigtig pointe. Det er jo netop strukturen med mange små virksomheder, der alle opererer på et marked præget af intens konkurrence, der er styrken i den danske byggesektor. Det er konkurrencen, der vil virke for produktudvikling og kvalitet til rimelige priser, og det er det, der er styrken.

Kvalitet, totaløkonomi, helhedsløsninger og forsøg er nøgleord, der præger boligministerens redegørelse. Det kan jeg have megen respekt og sympati for, men jeg har grundlæggende den holdning, at byggesektoren på et marked styret af markedskræfterne og med fri konkurrence nok selv skal finde ud af, hvad der skal til for at sikre en fortsat produktudvikling.

Hvis forsøg og eksperimenter kan føre noget godt med sig, så skal sektoren såmænd nok også selv finde ud af det; men nu er det vel sådan, at det er de færreste forsøg, der giver et umiddelbart positivt resultat, og at langt de fleste forsøg er kendetegnet ved, at de koster mere, end de kan tjene hjem – og det kan man ærligt talt ikke bebrejde byggesektoren, at den ikke vil medvirke til.

Når det gælder videns- og erfaringsindsamling, så er der jo mange smukke ord i redegørelsen, men jeg synes, at der helt grundlæggende mangler en definition på, hvad det er for en viden, og hvad det er for et erfaringsgrundlag, der skal samles op.

Vi har fra konservativ side stor forståelse for, at der samles viden sammen om byggeskader, og vi er helt tilfredse med, at der nu lægges op til, at Byggeskadefonden efter ministerens for-